

Carlepoint, le 8. 10. 14

Kære Midde!

Igen kan jeg meddele Dig, at jeg er kommen
lykkelig over en forfærdelig Dag.
Fjerde Kompagni havde store Tab,
Nu er vi kun nogle og Fyrretyve tilbage af
halv tredje hundrede, hvad kan det blive til Kære.
Hvilken Ulykke i de mange Hjem.
Jeg kan ikke forstå, at det skal være sådan.
Vor Gud må dog endelig snart gøre en ende på dette.
Jeg takker mange gange fordi jeg endnu er rask og er i Live.
Der må dog endelig komme Afløsning,
ellers kan vi måske ikke en Gang holde Stillingen.
Officerer taler om, at 10. Armekorps
skulle have været her for 2 Dage siden.
Vi har ingen Officerer mere og ingen Feldwebel,
En Underofficer fører Kompagniet.
I dag har vi været fri igen, det var i går Aftes,
vi gik frem, vi gik - vi løb ikke en gang
i den forfærdelige Gevehrild.
De skød på os fra Siden, jeg arbejdede for Livet
for at komme under Jorden, det lykkedes jo også for mig,
men kort efter blev én meget hårdt såret.
Ham bar vi tilbage, da det blev mørkt.
Månen var ved at komme frem,
så træffer de jo ikke så bestemt.
Vi var gået for langt frem, havde ingen
Forbindelse til venstre.

Vi har måttet lide så hårdt under dårlig Førelse,
Det må da nu endelig høre op,
ellers kommer der da snart ingen tilbage til Plesvig.
Det har været en tung Dag i dag,
forfærdelig træet og alt det skrækkelige
fra i går i frisk Erindring.
I går og i dag er jeg igen sammen med Schmidt.

Petersen fra Regnæs kom sammen med os
da vi gik tilbage til Noyon, han er nu såret i Hånden.
Holmos er såret i Brystet.
Hvilken Lykke for os to Kære,
hvis vi nu kunne slippe med dette,
men vi ved jo ikke, hvad vi endnu skal gå igennem.

Vi har ellers godt Vejr, og meget Halm at ligge i.
Inat frøs det ikke så lidt, Gevehrene var fulde af is.
I dag har det været kønt Vejr.
I Eftermiddags var jeg efter Kaffe, fik et Kogegeschir
fuld af Kaffe, og et fuld af Æbler,
jeg fandt sammen med andre undervejs ved et Slot,
hvor de sårede ligger.
Nu kom der et Par med Postsække.
Nu håber jeg at få et fornøjeligt Brev fra Dig Kære,
som det forrige med mange Nyheder
om Dig og Alt hjemme.
Du kan tro, at jeg længes efter Dig,
bare jeg kunne komme hen til Dig og leve i Fred.
Det var ikke Post, men Liebesgaben.

*Jhar vel travlt med Roerne.
Hveden har I vel saet.
det gør ikke noget fordi I ikke har fået Tomasslagge,
den kan saes ovenpå i Foråret.
I dag er der to måneder til din Fødselsdag,
Hvis jeg nu bare kunne være hjemme hos Dig til
Denne Tid. Hvordan går det Otto og Chr.
Jeg hører kun lidt om dem.*

*Er Du også sund og rask,
jeg ved jo ikke, hvordan Du kan bære det.
Det er tungt for Dig, men håb for os,
Give Gud vi igen kan være sammen,
så først vil vi rigtig forstå hinanden,
og leve for hinanden. Håb altid på, at jeg kommer.
Lykken har altid været med mig,
hvorfor skulle den så svigte nu.
Lev i Håb om snarlig Gensyn,
det gør jeg.*

*Med mange Hilsner og Kys
Din egen Christian*